

Sygn. akt V CSK 49/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa "G." Sp. z o.o. z siedzibą w N.
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Celnego w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda „G.” spółki z o.o. w N. od wyroku Sądu Okręgowego w B. uwzględniającego częściowo jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego wydanego w sprawie z jego powództwa przeciwko Skarbowi Państwa Naczelnikowi Urzędu Celnego w B. o zapłatę zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, albowiem tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej ze wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione, gdy wskazany przez skarżącego problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu

Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09). Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Powołanie się na przesłankę konieczności wykładni przepisów wymaga wykazania, że określony przepis prawa nie doczekał się jeszcze wykładni mimo że budzi poważne kontrowersje, bądź też jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy jednak przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności (por. nie publikowane postanowienia SN z dn. 24 października 2012 roku, I PK 144/12, z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08).

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera ani tak sformułowanego zagadnienia prawnego ani też pogłębionego i spójnego wyводу prawnego wskazującego na istnienie w rozpoznawanej sprawie ważnej, dotychczas nierozstrzygniętej w orzecznictwie kwestii prawnej mającej znaczenie nie tylko dla tej sprawy, ale też dla innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.). Nie zawiera także argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez skarżącego poważne wątpliwości interpretacyjne (por. niepublikowane postanowienia SN z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08). W części dotyczącej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zawiera bowiem ogólne uwagi skarżącego dotyczące błędnego zastosowania przez Sąd art. 417 w związku z art. 361 k.c., wywody dotyczące działań Służby Celnej skierowanych przeciwko organizatorom gier na automatach o niskich wygranych i bliżej nie omówionych orzeczeń różnych sądów powszechnych orzekających w sprawach o odszkodowanie wytaczanych przez organizatorów gier na automatach o niskich wygranych przeciwko Skarbowi Państwa.

W tym stanie rzeczy, wobec niedopełnienia podstawowych przesłanek pozwalających na ocenę, czy skarga nadaje się do przyjęcia do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie

o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, znajduje podstawę w art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]